

at man har gjort gjældende, at det kunde berygtes, at Tjenestefolk, særlig Tjenestepiger, bleve lagte op paa disse Kvistkamre, men jeg synes, at hvis Kamrene, iøvrigt ere praktist og godt indrettede, vil der ikke være nogen videre Ulykke derved. Det er bleven gjort gjældende, at det kunde bevirke Uædelighed, idet det kunde blive til Fristelse for en Pige at have en saadan isoleret Bolig, men jeg kan ikke indrømme, at det med nogen Nødvendighed skulde være Tilfældet. Man maa dog i andre Forhold overlade Tyendet en vis Frihed, og det forekommer mig, at det maa være mere tiltalende for Pigen at have et saadant Kammer for sig, end f. Ex. at skulle beboe et Kammer med Indgang gennem Kjøkkenet, hvor hun altsaa paa en Maade er under stadig, temmelig generende Kontrol, og hvor hun derfor slet ikke har Følelsen af at have sit eget Hjem i sit Kammer. Man kunde omtrent med samme Ret sige, at det var at udsætte en Tjenestepige for stor Fare med Hensyn til Sædeligheden, at hun har Udgangstilladelse om Søndagen. Thi der er slet ikke Tvivl om, at det giver Anledning til megen Uædelighed, men derfor at ville forbyde Pigerne at gaa ud, vilde dog være temmelig urimeligt. Det er dog vel billigt at overlade Tjenestefolkene nogen Frihed der, og jeg tror ikke, at Tjenestefolk vilde være særlig daarlig stillede ved at faae Kvistkamre til Beboelse, naar man for Resten sørger for, at de ere forsvarligt og godt indrettede. Det er nu iøvrigt meget ubekvemt at have Tjenestepiger saaledes oppe langt fra Stagen, navnlig for de lavere Stagers Bedkommende, saa jeg tror slet ikke, det videre hyppigt vil blive Tilfældet. Den Anvendelse af disse Rum, som vil blive den hyppigste vil være deri at anbringe vogne Børn navnlig Søner, og det forekommer mig at være en meget rimelig og naturlig Anvendelse af slige Rum. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at saadan et Kvistkammer er et meget værdifuldt Supplement til en Leilighed, naar det er indrettet til Beboelse, og jeg for mit Vedkommende vilde meget nødig have, at det skulde kunne forbydes. Netop i Steder, hvor der bor bedre stillede Familier, vil der meget tidt være Tale om, at Bestemmelsen kommer til at virke generende, fordi Hviden til Loftet der er saa stor, at man meget let vil komme over de 25 Alen og derved vil

være afftaaren fra en praktist Benyttelse af Kvistleiligheden. Der er jo udtalt i Betænkningen, at „hvor stor Vægt man end lægger paa de hygieiniske og kunstneriske Interesser, tør det dog ikke overjes, at overdrevne Fordringer i disse Retninger uundgaelig medføre en Fordryelse af Leilighederne, som særlig bliver følelig for de mindre bemidlede Klasser“. Det forekommer mig, at det er meget rigtigt og fornuftigt at fremhæve dette. Alle disse store Fordringer repræsentere i Virkeligheden Udgifter, som i Længden Veierne, og saa de mindre Bemidlede, maa komme til at bære, og hvad særlig Kvistleilighedernes Indretning til Beboelse angaar, kan jeg ikke indse, at der er overhovedet hygieiniske eller kunstneriske Interesser, som kræntes. Der kan næppe fra Hygieinens Side siges noget Væsentligt mod Anvendelse af Kvistleiligheder til Beboelse. Kvisten er netop i ethvert Hus, naar den forresten er vel indrettet, den i hygieinist Henseende heldigste Leilighed, fordi den har mest Lys og Luft, og det er jo netop det, som Hygieinen mere og mere kommer til Erkjendelse af, at herpaa kommer det an. Og hvad de kunstneriske Interesser angaa, er der ikke Noget som helst ved Kvistens Anvendelse til Beboelse, som kan træde hindrende i Veien, saa i dette Spørgsmaal ser jeg ikke Andet, end at der ingen hygieiniske og kunstneriske Interesser er, som tale imod, men derimod meget store økonomiske Interesser, som tale for.

Th. Christensen: Ja, jeg skal ikke komme ind paa den ærede Ordførers (D. Christensen) Fremstilling i Begyndelsen af hans Foredrag om, hvormed der var gjort fra Flertallets Side for at hævde de sanitære og hygieiniske Interesser. Jeg tror, at Betænkningen i den Henseende er mere veltiltalende end særlig Flertallets Vædringsforslag, men for Diebliffet skal jeg ikke fordybe mig videre deri. Jeg skal blot i al mulig Korthed søge at motivere et Par Vædringsforslag, som jeg er Medforslagsstiller til. Det første af disse, jeg skal omtale, er Vædringsforslaget under Nr. 23 til Lovforslagets § 15, og det angaar at foreslaa en mindre Byggehøide, end Forslaget har, nemlig denne halve Alen, som kan tillægges i Gesimshøide, og som staar i § 15 sidste Punktum. Der er den Mærkelighed, at dette